

**ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΗ ΣΕ ΕΠΙΤΙΜΟ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ
ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΠΘ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ
κ. JEAN - CLAUDE JUNCKER***

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

Του Πρύτανη ΔΠΘ Καθηγητή Νομικής κ. Ιωάννη Σχινά

Σεβασμιότατε Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής,
Σεβασμιότατε Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως και Σαμοθράκης, Σοφολογί-
τατοι Μουφτήδες Κομοτηνής και Ξάνθης,
Εξοχότατε κ. Πρωθυπουργέ του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου,
κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης,
κύριε εκπρόσωπε του Πρωθυπουργού της Ελλάδας, Αναπληρωτή Υπουργέ Ε-
ξωτερικών,
κύριοι Βουλευτές Θράκης,
κύριε Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Αν. Μακεδονίας και Θράκης,
κύριε Πρόεδρε της Διευρυμένης Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Έβρου - Ροδό-
πης, κύριοι Νομάρχες Ξάνθης και Καβάλας,
κύριε Διοικητά του Δ' Σώματος Στρατού,
κύριε Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και
Θράκης,
κύριε εκπρόσωπε του Διοικητή Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης των Πυροσβε-
στικών Υπηρεσιών,
κύριε Δήμαρχε Ορεστιάδας,
κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών, δικαστικών, στρατιωτικών αρχών και των
σωμάτων ασφαλείας,
κύριε Πρόεδρε του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
κύριοι πρόεδροι των Νομικών Σχολών Αθήνας και Θεσσαλονίκης,
κύριε Γενικό Πρόξενε της Τουρκικής Δημοκρατίας,
κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι,
κυρίες και κύριοι,
αγαπητές φοιτήτριες, αγαπητοί φοιτητές.

Το Λουξεμβούργο και η Θράκη παρουσιάζουν έντονες αναλογίες:

Το σημερινό Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατέχει περιορισμένο τμή-
μα της γεωγραφικής περιοχής του ιστορικού Λουξεμβούργου, όπως η ελληνική

---

* Η τελετή έλαβε χώρα στο Κεντρικό Αμφιθέατρο του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης την Τρίτη 27.1.2004.

Θράκη αντιστοιχεί σε περιορισμένο τμήμα της γεωγραφικής περιοχής της ιστορικής Θράκης. Το μεγαλύτερο μέρος των αντίστοιχων περιοχών ανήκουν σε όμορες χώρες, του Λουξεμβούργου στο Βέλγιο, της Θράκης στην Τουρκία και στη Βουλγαρία. Στον καθένα από τους τόπους μας μιλιούνται τρεις διαφορετικές γλώσσες: λουξεμβουργικά, γαλλικά και γερμανικά στο Λουξεμβούργο, ελληνικά, τουρκικά και πομακικά στη Θράκη.

Το Λουξεμβούργο και η Θράκη, περάσματα και σταυροδρόμια εθνών και φυλών ανά τους αιώνες, κατακτήθηκαν πολλές φορές. Ο τελευταίος τους κατακτητής ήταν κοινός: οι ναζιστικές δυνάμεις του Άξονα.

Τις κοινωνίες μας χαρακτηρίζει η πολυπολιτισμικότητα, άλλοτε αιτία εντάσεων αλλά σήμερα στοιχείο πλούτου και δύναμης.

Η συμβολή του Λουξεμβούργου και της Θράκης στην ιστορική διαμόρφωση αυτού που σήμερα αποκαλούμε Ευρώπη υπήρξε δυσανάλογα μεγάλη σε σχέση με την έκταση και τον πληθυσμό τους.

Η συμβολή του Λουξεμβούργου κορυφώθηκε στους τομείς της πολιτικής και της οικονομίας:

- Στον όψιμο Μεσαίωνα, ο Οίκος του Λουξεμβούργου έδωσε όχι λιγότερους από τέσσερις αυτοκράτορες της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και, στις μέρες μας, δύο μέχρι στιγμής πρωθυπουργοί του Λουξεμβούργου αναδείχθηκαν στην προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

- Σημαντική δύναμη στον πρωτογενή τομέα της παραγωγής και στη βαριά βιομηχανία, το Λουξεμβούργο εξελίχθηκε σε σημαντική δύναμη στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Από πλευράς ανάπτυξης, κατέχει σταθερά την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μία από τις πρώτες στον κόσμο.

Της Θράκης η συμβολή επικεντρώνεται κυρίως στον πολιτισμό. Χώρα του Διόνυσου, πατρίδα του Ορφέως, του Λίνου και του Μουσαίου, μυθικών εφευρετών της μουσικής, λίκνο της ορφικής λατρείας και των μυστηρίων των Καβείρων, γέννησε μερικούς από τους μεγαλύτερους στοχαστές των κλασικών χρόνων, με κορυφαίους τον Πρωταγόρα, πρωτοπόρο του ευρωπαϊκού ανθρωπισμού, και το Δημόκριτο, διάνοια καθολική, θεμελιωτή της ατομικής θεωρίας και επώνυμο του Πανεπιστημίου μας.

Ο μέγας Κωνσταντίνος, ως Καίσαρ, τετράρχης, είχε την έδρα του στις όχθες του Μοζέλα, στην Augusta Treverorum (σημερινό Trier), λίγα χιλιόμετρα από την πόλη του Λουξεμβούργου. Το 330, ως μονοκράτωρ πλέον, μετέφερε την έδρα της Αυτοκρατορίας στη Θράκη, στο Βυζάντιο, που μετονόμασε σε Κωνσταντινούπολη.

Ο Μοζέλας εκβάλλει στο Ρήνο, σύνορο της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας με περιοχές της Ευρώπης που, πολιτικά και πολιτισμικά, δεν είχαν ακόμη ενσωματωθεί στον ευρωπαϊκό κορμό. Ο Κωνσταντίνος μετέφερε την έδρα του, έδρα της Αυτοκρατορίας, από την τότε παραμεθόριο στο τότε κέντρο.

Η Θράκη διατήρησε, με διακυμάνσεις, τον κεντρικό της χαρακτήρα, ως το γεω-

γραφικό, πολιτικό και οικονομικό κέντρο της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας που, εξελιγμένη, μεταβλήθηκε σε Βυζαντινή Αυτοκρατορία, επί 12 αιώνες. Με άλλο τρόπο διατήρησε κεντρικό επίσης χαρακτήρα τα επόμενα 470 χρόνια, κατά τα οποία η Κωνσταντινούπολη υπήρξε πρωτεύουσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Σήμερα οι όροι αυτοί έχουν πλήρως αναστραφεί. Το Λουξεμβούργο, ιδρυτικό μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπήρξε η έδρα της ΕΚΑΧ, και σήμερα είναι η έδρα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Με κάθε έννοια, βρίσκεται στο κέντρο της Ευρώπης. Αντίθετα, η Θράκη έχει μετατραπεί σε παραμεθόρια περιφέρεια, αντιστοιχεί στο νοτιοανατολικό έμβολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνορεύοντας με χώρες υπονήπιες προς ένταξη, που όμως ακόμα τη στιγμή αυτή δεν ανήκουν στην Ένωση. Όπως άλλοτε ο Ρήνος, έτσι σήμερα ο Έβρος είναι το φυσικό σύνορο της Ευρώπης. Φυσικά όμως, η Θράκη δεν είναι μόνο σύνορο. Είναι ταυτόχρονα και πύλη, καλά φυλασσόμενη αλλά ανοιχτή, αμφίδρομα ανοιχτή προς και από τις γειτονικές χώρες.

Αυτός ο παραλληλισμός Λουξεμβούργου και Θράκης στηρίχθηκε πολύ στην ιστορία. Για οργανισμούς ζωντανούς, όπως είναι οι λαοί μας και όπως είναι η Ευρώπη μας, η ιστορία δεν είναι τελειωμένη υπόθεση. Είναι, βέβαια, παρελθόν, αλλά από πολλές και σπουδαίες απόψεις είναι επίσης και παρόν και μέλλον.

Σήμερα, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και η Νομική του Σχολή απονέμουν στον πρώτο πολίτη του Λουξεμβούργου, τον κύριο Jean - Claude Juncker, που σύντομα θα συμπληρώσει εννέα χρόνια ως πρωθυπουργός της χώρας του, την ύψιστη ακαδημαϊκή διάκριση του Επίτιμου Διδάκτορα Νομικής. Και το γεγονός αυτό κάνει τη σημερινή μέρα μια μεγάλη μέρα για τη Σχολή και για το Πανεπιστήμιό μας.

Τα όσα προηγήθηκαν δείχνουν πόσο οφειλόμενη και πόσο επίκαιρη είναι, για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, τον επισημότερο ακαδημαϊκό θεσμό της ελληνικής Θράκης, η απόδοση τιμής προς την ιδιαίτερη πατρίδα του κ. Juncker, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

Αλλά η απόδοση τιμής επικεντρώνεται στο συγκεκριμένο άνδρα. Κυβέρνησε και κυβερνά τη χώρα του ως άνθρωπος της ειρήνης, της ελευθερίας, της προόδου, της ανάπτυξης, της σταθερότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και του ανθρωπισμού και ο κυρίαρχος και δημοκρατικός λαός της χώρας του τον εξέλεξε και τον θέλει ως Κυβερνήτη του.

Η χώρα μας του οφείλει πολλά. Η φιλία του προς την Ελλάδα υπήρξε σταθερή, ειλικρινής και έμπρακτη. Εκδηλώθηκε σε κάθε ευκαιρία και ιδίως, πρόσφατα, κατά την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ και, πιο πρόσφατα ακόμη, κατά τη διαδικασία ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η στάση του έχει εξίσου μεγάλη πολιτική και ηθική διάσταση και τον ευχαριστούμε.

Αλλά εδώ απόψε δεν τιμούμε απλώς ένα σπουδαίο ξένο ηγέτη φίλο της Ελλάδας. Η εμβέλεια του Juncker υπερβαίνει κατά πολύ τα όρια ενός εθνικού ευρωπαϊκού κράτους. Ο Juncker ανήκει σήμερα στους κορυφαίους Ευρωπαίους ηγέτες. Από την άποψη αυτήν, ο Juncker δεν είναι αλλοδαπός. Είναι ημεδαπός. Είναι ένας σπουδαίος πολιτικός της κοινής ευρωπαϊκής μας πατρίδας.

Ο Juncker δεν είναι θεωρητικός του δικαίου. Αν και έχει νομική παιδεία και την ιδιότητα του δικηγόρου, δεν είναι ούτε και εφαρμοστής του δικαίου. Είναι όμως Νομικός με την υψηλότερη έννοια: είναι παραγωγός δικαίου, πρωτοπόρος σχεδιαστής και οικοδόμος των ευρωπαϊκών πολιτικών θεσμών. Είναι Νομικός ως πολιτικός οραματιστής. Η οικονομική ένωση δεν είναι παρά ενδιάμεσο στάδιο της πορείας προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση: τελικός στόχος είναι η πολιτική Ευρώπη, με την εσωτερική και την εξωτερική της πολιτική και την άμυνά της. Λειτουργικότητα και συνοχή είναι τα επιμέρους ζητούμενα. Η πορεία αυτή βρίσκεται σήμερα σε δύσκολη και κρίσιμη καμπή.

Έτσι λοιπόν, η αναγόρευση του Juncker αποτελεί συνάμα πολιτική διακήρυξη της Σχολής και του Πανεπιστημίου μας, από τη γη της Θράκης. Διατρανώνει την ευρωπαϊκή μας ακαδημαϊκή ταυτότητα, τον ευρωπαϊκό μας προσανατολισμό. Την πίστη μας στην Ευρώπη, στον κοινό νομικό μας πολιτισμό, σε μια ορισμένη ιδέα του ανθρώπου μέσα στην κοινωνία και μέσα στον κόσμο.

Κύριε Πρωθυπουργέ, αγαπητέ Jean - Claude, η Νομική μας Σχολή, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο και εγώ προσωπικά αισθανόμαστε μεγάλη χαρά και μεγάλη τιμή για την παρουσία σας μεταξύ μας. Με τη σημερινή αναγόρευση σας προσφέρουμε την τιμή και τον έπαινο για όσα έχετε ήδη επιτελέσει. Σας ευχόμαστε η μελλοντική σας προσφορά να είναι ακόμη επιβλητικότερη, διαρκής και μεγάλη.